

Datum: 29.07.2026

Medij: Radio Beograd 1

Emisija: U sredi sa Bojanom Bilbijom/Radio Beograd 1

Autori: Redakcija

Teme: Air Serbia

	Početak	Trajanje
Emisija	29.07.2026 17:00:00	90:00
Prilog	29.07.2026 17:00:00	60:25

Naslov: Gost Marko Đurić

47074

Marko Đurić o spoljnopolitičkim aktivnostima; Razgovor o vezama Srbije i drugih zemalja; Važnost medija u savremenoj eri

Redu sa Bojanom Bilbijem. Moj današnji gost je Marko Đurić, ministar spoljnih poslova Srbije.

Dobar dan. Dobar dan, Bojane, i veliki pozdrav svim našim slušaocima.

Jeste skorije bili u Radio Beogradu? Nisam dugo bio u Radio Beogradu. Zahvalan sam vam na pozivu; inače sam veliki ljubitelj radija. Moja majka je radila svojevremeno na Radiju Jugoslaviji, tako da nisam stranac u ovoj zgradi. Dobar deo detinjstva proveo sam praveći joj društvo.

Pa znaš šta, počev od mene, pa preko, ja mislim, svih mojih sagovornika, svako ima neku vezu sa Radio Beogradom. Evo, skoro svi: premijer Macut, predsednik Vučić, on je pre 18 godina imao taj sjajan intervju gde je govorio da je nedopustiva dehumanizacija.

Pre 18 godina je to govorio, sada vi, još neko. Dakle, mnogi su vezani.

Ovo je kuća sa 102 godine tradicije. Mislim da je istorija srpskog novinarstva sada već tesno povezana sa istorijom ove kuće. Glas Radio Beograda i naših radio stanica daleko prevazilazi granice naše zemlje. Naravno, ovaj medij je evoluirao, ali ja želim da podržim dalji razvoj, dalji razvoj Radio Beograda. Ovo je najmodernija oprema. Mislim da je to— Tehnologija.

—nešto što je apsolutno naša nacionalna potreba: da imamo kvalitetnu javnu radio-difuznu ustanovu i u domenu radija. Dobro, napravili smo takav uvod. Naravno, ne treba zaboraviti ni moj matični list Politiku, gde ste vi često i gost, gde dajete nama intervju.

To je još starija medijska kuća. Komšijska u odnosu na zgradu Radio Beograda, da.

Komšijska, tako je. Malo je, malo je naroda koji imaju takvu tradiciju.

Mislim, malo je država, zapravo, koje imaju takvu. Nemaju sve države ovakvu tradiciju.

To je činjenica. Vi ste obišli ceo svet, pa znate. Isto tako je činjenica da živimo u eri dezinformacija, u eri lažnih vesti, u eri u kojoj se mediji koriste kao oružje i oruđe.

Zato je važno da imamo resurse na koje možemo da se oslonimo za pouzdano i pravilno poslovanje.

Pouzdate, ugledne medije. Da, da, da pređemo na ono što nam je, što su nam zapravo najvažnije teme.

Protekla 2 meseca su bila izuzetno važna u spoljnopolitičkim aktivnostima, kako predsednika Vučića, ali tako i vas. Teško je nabrojati uopšte koje ste vi sve države za poslednjih 60 dana obišli. Je li' možete vi da se setite? Da.

Ja pritom znam da trenutno patite od monstroznog džet lega, jer ste, ja mislim, celu planetu obišli ovako, napravili pun krug. Istina, poslednjih 10 dana smo napravili pun krug oko planete, sticajem okolnosti, s obzirom na to da smo najpre imali aktivnosti u Sjedinjenim Državama, zatim samit ASEAN-a na Filipinima, i onda smo se vratili preko Turske. To je zaista bio pun krug, ali to je samo jedan isečak aktivnosti u poslednjih 60, 65 dana, gde smo imali posete Izraelu, sa kojim smo takođe otvorili strateški dijalog i podigli odnose na najviši nivo partnerstva do sada.

Imali smo posete Moldaviji, gde smo, gde je naša delegacija učestvovala na Komitetu ministara Saveta Evrope.

Opet, jedna za nas veoma značajna vest koja je stigla sa te sednice je da Priština i ove godine, dakle i na tom zasedanju redovnom, nije uspela u svojim nastojanjima da uđe u sastav ove međunarodne organizacije koja je važna, iako u toj međunarodnoj organizaciji oni imaju više od 2/3 država članica koje priznaju jednostrano proglašenu nezavisnost. To je nekako prošlo, to je nekako prošlo mimo vesti.

Ali kako je to moguće? Dakle— Da imaju tamo svoje pristalice.

Jednostavno, na evropskom kontinentu je za Srbiju najnepovoljnija situacija kada je reč o broju zemalja koje priznaju nezavisnost Kosova i Metohije. Ali, na sreću, neke od velikih evropskih država su uslovile Prištinu formiranjem zajednice srpskih opština, primenom određenih standarda u zaštiti prava srpskog naroda na Kosovu i Metohiji. I to je rezultat, između ostalog, i zalaganja naše diplomatije. Kada kažem naše diplomatije, tu mislim na sve nivoe.

Dakle, od predsednika Vučića, koji je u razgovorima sa svetskim zvaničnicima i liderima evropskih zemalja, od Makrona, Merca i drugih, pa nadalje, uvek isticao potrebu da se svakom koraku ka afirmaciji prištinske pozicije pretpostavi zaštita srpskih prava, interesa na Kosovu i Metohiji i slično, i da smo uspeli da kroz višegodišnji rad pridobijemo neke od velikih evropskih zemalja za to da im postane važniji odnos sa Beogradom, ako hoćete. Naravno, u te aktivnosti uključeni su i drugi državni i nedržavni akteri.

A mogu li da tu sad pitam: dakle, izgleda da Priština više nije svemoćna kao, da kažem, pre 10-ak godina, kada su sve mogli, što god su pomislili, sve im se je polazilo od ruke?

Datum: 29.07.2026

Medij: Radio Beograd 1

Emisija: U sredi sa Bojanom Bilbijom/Radio Beograd 1

Autori: Redakcija

Teme: Air Serbia

	Početak	Trajanje
Emisija	29.07.2026 17:00:00	90:00
Prilog	29.07.2026 17:00:00	60:25

Naslov: Gost Marko Đurić

Pa, da budemo do kraja objektivni, dakle, Priština je sa jedne strane u prethodne 3 i po godine na terenu nanela nama veliku štetu. Našem narodu veliku štetu nanela, i mnogo zla nanela, ako hoćete, interesima običnih ljudi. Određene naše institucije nasilno ugasila, isterala sa te teritorije.

One nisu, naravno, prestale sa radom i ulaganja Beograda, samo su se povećala.

Napori Kancelarije za Kosovo i Metohiju i drugih državnih institucija su nastavljeni, i to je važno. Ali, sa druge strane, ono gde takođe treba da budemo objektivni, i da možemo čak pomalo i zadovoljni da budemo, je što je u međunarodnoj zajednici to ponašanje Prištine ipak naišlo na određeni stepen osude, pa i pojedine konkretne korake. Je li to onaj mehanizam: što su slabiji, to su agresivniji? Je li to znamo i u domaćoj politici, često to, taj sindrom primećujemo.

Dakle, Kurtijev režim, što je nas više nasilan na terenu prema, ne samo Srbima, nego i svima koji misle drugačije, to je u međunarodnoj zajednici izolovaniji. To je, ako hoćete, iracionalniji u pristupu interakciji sa međunarodnom zajednicom. I to nama ide na ruku.

Dakle, to nama apsolutno ide na ruku. Dakle, što su iracionalniji, radikalniji, manje spremni na dijalog, razgovor, saradnju, to se glasnije čuju argumenti naše strane da imamo posla sa jednim zaista šovinističkim režimom koji ne preza ni od čega da ostvari cilj potpunog istiskivanja našeg naroda na terenu.

Dakle, ono gde moramo da vodimo računa je da naši uspesi ne budu pirovi.

I zato je vrlo važno što i predsednik i vlada u prethodnim godinama dodatno pojačavaju materijalna ulaganja u naš narod, na našu crkvu, u svega Srbi imaju želju da ostanu i opstanu tamo. Prekinuo sam vas u nabranju tog niza. Je li imate vi mapu u vašem kabinetu sveta gde obeležavate koje ste zemlje posetili? Dakle, Bojane, mi ne pričamo o poslednjih 6 godina.

Mi pričamo o 60 dana, i oprostite ako sam ja malo i— Oprostite ako sam malo i umoran danas, zato što sam zaista krenuo da nabranjam. Dakle, bila je to poseta Sjedinjenim Američkim Državama sada, pa Filipinima, samit ASEAN-a, ekstremno kompleksan i ozbiljan samit sa gomilom susreta sa ministrima Centralne Azije i drugim zvaničnicima. Pa smo pre toga imali, pomenuo sam Moldaviju, ali imali smo i fenomenalnu posetu Uzbekistanu, koji je jedan od naših strateških partnera u Centralnoj Aziji, zemlja sa BDP-om i prilivom stranih investicija prošle godine od preko 42 milijarde dolara, samo stranih investicija. Dakle, zemlja koja doživljava i proživljava apsolutni ekonomski bum.

Izvinjavam se, 42 milijarde investicija? Investicija u jednoj godini, da.

Bojane, ja sam morao da proverim 3 puta tu brojku, zato što je to zaista tako.

Ali oni, oni se nalaze na centralnoj tački— Da li Austrija ima toliko investicija?

Sasvim sigurno da ne. Oni se nalaze na centralnoj tački novog puta svile, dakle koridoru koji povezuje Kinu sa Evropom sa jedne strane. Sa druge strane, pošto je Ruska Federacija pod sankcijama, onda mnoge evropske i azijske zemlje baziraju svoju proizvodnju za rusko tržište u Uzbekistanu. I sjajni odnosi koje smo mi izgradili, poseta predsednika Vučića predsedniku Mirzijojevu, moj dobar odnos sa njihovim ministrom Bahtijarom Sajdovim, koji je inače zaista veoma visoko u tamošnjoj hijerarhiji. A da li ste vi svesni daće sad neki neodgovorni ljudi, da kažem, i politički protivnici, da se smeju ovoj vašoj izjavi, da kažu: "Ma to su neki Papuanci tamo, to je—" Pa dobro, mogu da se smeju, ali u tom istom danu— Ne, ali ja govorim— U tom istom danu u kome su— U tom danu— Pa šta oni rade? Pa srećno im bilo.

U istom danu, u istom danu u kome je delegacija Srbije bila tamo i bila primljena od strane i predsednika Mirzijojeva, dakle ja sam bio kao ministar spoljnih poslova primljen i od strane predsednika, drugih ministara, naravno ministra spoljnih poslova. Tamo su bili u tom danu i dvoevropskih ministara. I evo, baš je bila austrijska ministarka u tom danu u Taškentu.

I neću da govorim o načinu na koji je primljena naša delegacija i da to poredim sa načinom na koji su primane druge delegacije, ali ne bi bilo preterano diplomatski. Mislim da naši ljudi mogu da naslute da je srpska strana tamo uvažena i bolje primljena od mnogih evropskih zemalja.

I da mi radimo aktivno na sporazumu o slobodnoj trgovini sa Uzbekistanom, i da smo za sledeću nedelju imamo zakazane i političke bilateralne konsultacije sa njima ovde u Beogradu.

Ali da ja nastavim sa nabranjem šta smo u poslednjih 60-ak dana uradili— Kako bismo stigli do kraja emisije da nabrojimo sve te zemlje. Da. Imali smo fenomenalne razgovore u Češkoj, gde imamo novog ministra spoljnih poslova Petra Macenku, koji je, podsetiću vas, tokom moje posete izjavio da je odluka o priznanju Kosova i Metohije neke od prethodnih čeških vlada bila— Pod pritiskom.

Pod pritiskom, koji je izjavio da je pitanje Kosova i Metohije jedno srpsko pitanje.

Dakle, reč je o zemlji koja je, podsetiću, pre jednog broja godina priznala nezavisnost Kosova i Metohije,

Datum: 29.07.2026

Medij: Radio Beograd 1

Emisija: U sredi sa Bojanom Bilbijom/Radio Beograd 1

Autori: Redakcija

Teme: Air Serbia

	Početak	Trajanje
Emisija	29.07.2026 17:00:00	90:00
Prilog	29.07.2026 17:00:00	60:25

Naslov: Gost Marko Đurić

sada sa vladom gospodina Babiša, koji je, uzgred budi rečeno, pre nekoliko dana bio ovde u poseti predsedniku Vučiću, i sa gospodinom Macenkom, koji ima svoju partiju, koja je jedan značajan koalicioni partner, i gospodin Okamura, predsednik parlamenta, inače japanskog porekla, predsednik češkog parlamenta, koji je ovde nedavno bio u poseti kod gospođe Ane Brnabić. Zaista, Srbija u Češkoj ima još jedno snažno uporište u Centralnoj Evropi kao savezničku i prijateljsku zemlju. Zatim, imao sam posetu Slovačkoj.

Moj prijatelj i kolega, ministar spoljnih poslova Slovačke, Juraj Blunar, ne moram da govorim o tome koliko su dobri odnosi između predsednika Vučića i gospodina Fica. I to je deo te strateške mreže prijateljstava koje mi gradimo u Centralnoj Evropi. I važan deo te arhitekture su, naravno, i Češka i Slovačka, ali nama je veoma važna tu i Mađarska. Mađarska koja nas poziva, ako se ne dobro razumem, u Višegradsku grupu. To je tačno. I ja sam takođe pre nekoliko dana u Rimu obavio izuzetan razgovor sa novom ministarkom spoljnih poslova Mađarske, Anitom Orban.

Mi smatramo vrhunskim nacionalnim interesom Srbije i srpskog naroda da sa Mađarima nastavljamo da razvijamo prijateljstvo koje je započeto u prethodnih 15 godina. I baš sam danas, u oproštajnu posetu, primio njegovu ekselenciju, gospodina Jožefa Mađara, mađarskog ambasadora, koji je ostavio veliki lični pečat u izgradnji naših odnosa u prethodne 3 i po godine koliko je ovde službovao. Dakle— O Višegradske grupe, neku reč više da nam kažete, šta to, šta to znači, šta bi to značilo za Srbiju? Mislim da— A i za Evropu.

Je veoma značajno, to su sve članice— Sve članice Evropske unije i NATO-a. Mislim da je veoma značajno za nas da imamo jednu koaliciju država u Centralnoj i Istočnoj Evropi, kojeće biti snažni advokati, ne samo za članstvo Srbije u Evropskoj uniji, nego i generalno za dobre odnose sa Srbijom.

I za promociju našeg— Jer je reč o zemljama koje su napravile kvantni skok u prethodnih 20-25 godina. Dakle, ne može da se poredi Poljska danas sa Poljskom od pre 30 godina. Poljska je jedna od najvećih priča o uspehu u Evropi u prethodnih 35 godina, kada je reč o ekonomiji, infrastrukturi i mnogim drugim stvarima, i oni su strahovito mnogo dobili na političkoj težini u Evropi. I veoma nam je značajno da i Češka i Slovačka i Mađarska budu advokati Srbije zajedno sa Poljskom. To je ta nova Evropa, takozvana, koja ima veliki politički, bezbednosni i ekonomski zamah. I ukoliko imamo njih aktivno na svojoj strani, ondaće naši ukupni odnosi sa Evropom neminovno da idu više uzlaznom linijom nego što bi išli da su oni pasivni. Ali ako kažemo da od te 4 zemlje, jedna od njih, dakle Slovačka, ne priznaje lažnu državu Kosovo, i ulaskom Srbije to bi od 5 već bilo 2 države koje su na tim pozicijama, a koliko ja razumem, i Mađarska, bar do sada, a i Češka, nisu, ne spadaju u advokate Prištine, ako tako mogu da kažem, a nešto ni za Poljsku nisam siguran. Dakle, to bi bila ipak jedna politički dosta jasno profilisana grupa koja je veoma bliska našim pozicijama.

I iz tog ugla, to bi svakako bilo dobro. Ali to je najvažnijiugao, jer to je naš najveći kamen spoticanja uopšte. Slažem se. Ja bih rekao da je Kosovo i Metohija zlatna nit našeg identiteta, jer mi smo jedan veoma raznolik narod. Kad pogledate Srbe od Sent Andreje do svih krajeva gde živimo u našem regionu, a živimo i izvan granica Srbije u zemljama okruženja, imali smo različit kulturni i istorijski razvoj tokom vekova. Dakle, Srbi koji danas žive u Crnoj Gori, u pojedinim njenim delovima, recimo u Boki Kotorskoj, su živeli, ako hoćete, pod Austro-Ugarskom do, do praktično sloma Austro-Ugarske do 1918. U drugom delu su živeli u, je li, Kraljevini i Knjaževini Crnoj Gori. Onda imamo Srbe— I turske delove. I turski delovi.

Imamo Srbe koji žive u Albaniji. Između ostalog, zato me raduje što sam imao dobre razgovore sa novim albanskim ministrom spoljnih poslova, gospodinom Feritom Hodžom, sa kojim smo postigli načelnu saglasnost o tome da otvorimo konzulate naše dve zemlje u Skadru i u Bujanovcu. Moram priznati da sam fasciniran kako pamтите imena vaših kolega, verovatno su neki od njih i prijatelji, što samo svedoči.

Mislim, ja te ljude vidim na televiziji, ne znam da li jednog od njih poznajem lično, ali to svedoči da vi sa njima imate duboke i lične kontakte, odnosno da ste često sa njima i telefonom i lično u komunikaciji, da su oni vaši zaista bliski kolege. Pa iskreno rečeno, ja ovaj posao živim. Dakle, ja ga ne— Pa to se vidi. Ne pratim ga spolja.

I ono što mogu da kažem je da mislim da je za zemlju na našem mestu, dakle i geografskom i bezbednosnom i ekonomskom, od ključnog značaja da bude otvorena, dobro povezana, i da svoju politiku zasniva na ljubomornom čuvanju samostalnosti i ljubomornom čuvanju određenih principa. I mislim da smo mi postali prepoznatljiviji po tome što se držimo Povelje Ujedinjenih nacija, niza principa koji se odnose na poštovanje međunarodnog javnog prava, teritorijalnog integriteta, suverene jednakosti, ne mešanja u unutrašnje stvari drugih država, prijateljski orijentisane saradnje. Ali, elem, da se ja vratim, ako mi dozvoljavate, samo da kratko nabrojim— Još niste završili. Pa kako da ne— Dakle, bili smo, bili smo i u Slovačkoj, to sam pomenuo, bili smo u Finskoj, veoma značajna zemlja na severu

Datum: 29.07.2026

Medij: Radio Beograd 1

Emisija: U sredi sa Bojanom Bilbijom/Radio Beograd 1

Autori: Redakcija

Teme: Air Serbia

	Početak	Trajanje
Emisija	29.07.2026 17:00:00	90:00
Prilog	29.07.2026 17:00:00	60:25

Naslov: Gost Marko Đurić

Evrope za nas.

Imali smo jako dobru bilateralnu posetu Kanadi. Od 2000.

godine, praktično, to je bila tek druga poseta jednog ministra spoljnih poslova Kanadi.

Ti odnosi nisu u zadovoljavajućoj meri bili praćeni susretima na visokom i najvišem nivou.

I ako smo, ako dozvolite, da vas prekinem, u vreme dosavskih vlada imali srpskog zeta gospodina Brajana Malrunija kao premijera, pa nešto ne sećam se da smo briljirali u tome. Nismo na tome kapitalizovali, nažalost. I— A on je veliki prijatelj i poštovalac Srbije bio.

Ako mogu da kažem— Ako mogu da kažem, mi danas u Kanadi imamo jednog sjajnog Srbina koji se zove Ned, ili Nenad Kuruc, reč je o Srbinu poreklom iz Republike Srpske, koji je nedavno postao član kanadskog parlamenta, federalnog parlamenta, ubedljivo pobedivši u svom izbornom okrugu. Dakle, čovek je mlad, čovek je stasit, elokventan, popularan, i čovek je veliki srpski patriota i rodoljub.

I mogu da kažem da tokom posete Otavi, bio sam impresioniran, on je okupio jednu grupu od više desetina poslanika kanadskog federalnog parlamenta, kojima je sa emocijama, strašću i velikim nabojem pričao o srpstvu i Srbiji i potrebi za saradnjom između Kanade i naše zemlje.

To nismo imali ranije. Zaista sam mu zahvalan. Ali sam veoma zahvalan i gospođi Aniti Anand, kanadskoj ministarki spoljnih poslova, za priliku da se vidimo, da razgovaramo, zato što u delu kanadske političke klase ljudi nisu imali priliku da čuju nove informacije o Srbiji.

I moram da kažem da, naročito u medijima, slika o nama nije osvežena u odnosu na 1990.

godine, kada znamo da ona nije bila baš najpovoljnija. I zato mislim da je to izuzetno značajno. A paralelno sa tim, dakle, moja poseta je bila praćena važnom vešću za naše sunarodnike, koji se broje u stotinama hiljada u Kanadi, a to je što je naša nacionalna avio-kompanija Air Serbia ponovo otvorila direktnu avio-liniju za Toronto. I posle 35 godina, iz Beograda danas možete direktno da letite za Kanadu. Ovo je bio dobar korak napred u našoj bilateralnoj saradnji, i siguran sam daće ona, ovako osvežena, nastaviti da se razvija. Imali smo u ovih 65 dana i posetu Brazilu, nakon takođe 16 godina od poslednje ministarske posete. Brazil je jedna od, ne moram da obrazlažem, najvećih ekonomija na planeti, zemlja koja ne priznaje jednostrano proglašenu nezavisnost Kosova i Metohije, vodeća zemlja Latinske Amerike, zemlja koja je jedan od osnivača BRICS-a, istinski nezavisna velika zemlja. I jako je važno što sam i sa njihovim ministrom uspostavio jedan dobar, dobar odnos. Nadam se daćemo u narednom periodu, kada oni završe svoj izborni ciklus, moći da računamo i na posetu predsednika Brazila Srbiji. Videćemo kakoće taj izborni ciklus da se završi u samom Brazilu, obzirom na to da, je li, je i tamo neka politička polarizacija dosta izražena. Trenutno predsednik Lula vodi u istraživanjima javnog mnjenja, i ja sam mu preneo otvoreni poziv našeg predsednika da poseti Srbiju. To bi bilo sjajno.

Imao sam i dobru posetu Panami. Panama je zemlja koja je među prvima priznala jednostrano proglašenu nezavisnost Kosova i Metohije. Šta sad kažu? Ali je veoma važno da sa takvim zemljama razvijamo dijalog, i da razvijamo na interesima zasnovanu saradnju, da produbimo ekonomske veze. Ja očekujem narednim mesecima ovde posetu ministra spoljnih poslova Paname, pa neću ja ništa sad unapred da previše govorim o tome. Dobro, pa vi kad tako kažete, onda to ima određeni značaj. Ne govorite vi to slučajno, pa neću ni ja insistirati ovog puta.

Ali sad sve ovo sad kad slušam— Nisam inače završio, bili smo na jednom od drugih— Ma recite slobodno.

Imali smo i aktivnosti u Italiji, dakle, samit prijatelja Zapadnog Balkana, koji je bio u Rimu nedavno.

Dakle— Pa ne možete ni vi da se setite. Ne mogu, zaista ne mogu.

A govorimo, ponavljamo, oko 65 dana. Vrlo intenzivan period. I onda mi čujemo, između ostalog, slušamo to— U Briselu smo bili 3 puta u navedenom periodu. U Njujorku sam imao susrete, to je bila odvojena poseta. U Njujorku sam imao sastanak sa kineskim ministrom spoljnih poslova Vang Jijem pre nešto preko mesec dana, dakle u isto vreme kada je predsednik Vučić bio u Pekingu sa predsednikom Kine. Reći ću gospodinu Vang Jiju, do koga ja verujem da 80% ministara spoljnih poslova u svetu mogu samo da sanjaju da dođu na sastanak sa njim, pretpostavljam.

Evo, vi mi recite. Mislim da to odražava nivo i kvalitet odnosa koji smo mi dostigli.

To je ozbiljan čovek, u globalnim razmerama. Veoma, to je zaista jedan od svetskih lidera, zajedno sa predsednikom Ši Đinpingom. I ovaj susret odvijao se u isto vreme kada i istorijski susret predsednika Vučića sa predsednikom Ši Đinpingom u Pekingu, i cela ta poseta, istorijska. Tako da smo i mi na nivou ministara spoljnih poslova, i to u Njujorku, održali tada izuzetno dobre konsultacije. Čovek koji možete mnogo da naučite, makar i u kratkom razgovoru. Definitivno, ta relacija koju imamo sa Kinom jeste i u ekonomskom smislu, a i kad je reč o Kosovu i Metohiji i nekim drugim temama, za nas značajna komparativna prednost.

Datum: 29.07.2026

Medij: Radio Beograd 1

Emisija: U sredi sa Bojanom Bilbijom/Radio Beograd 1

Autori: Redakcija

Teme: Air Serbia

	Početak	Trajanje
Emisija	29.07.2026 17:00:00	90:00
Prilog	29.07.2026 17:00:00	60:25

Naslov: Gost Marko Đurić

I sada, slušajući sve ovo što govorite, i slušajući ono što možemo i ovih dana i u parlamentu da čujemo, kako vi ocenjujete kada kažu da je Srbija izolovana na međunarodnom planu?

Pa ja bih, ako dozvoljavate— Vi ste naglasili da je Srbija otvorena zemlja, ja sam to zapamtio iz Srbije.

Ja bih zaokružio ovaj ciklus prethodnih nešto preko 2 meseca pričom o strateškom dijalogu Srbije i SAD, koji je započeo 17. jula u Vašingtonu, i susretom koji sam imao sa državnim sekretarom SAD, gospodinom Rubijom. To ste pomenuli, pa niste pomenuli. To sam možda trebao i da pomenem na početku, s obzirom na značaj istorijski koji to ima za nas. Jer zaista nije reč o jednom diplomatskom kurtoznom sastanku, nije reč ni o jednokratnom činu, reč je o novom poglavlju u odnosima Srbije i Sjedinjenih nacija. Ali dugo smo to čekali, decenijama. I nešto na čemu smo radili, i na čemu sam lično radio niz godina. Ali sva naša, znamo mi, sva naša patnja i stradanja poslednjih decenija su bila uslovljena upravo time što nije bilo takvog dijaloga sa Vašingtonom nikada.

Niko nije uspeo da to ostvari. Vizija spoljne politike države Srbije, i vizija spoljne politike predsednika Vučića, u čijem timu radim na sprovođenju upravo ove politike, je da sa Sjedinjenim Američkim Državama, kao jednim od ključnih aktera u međunarodnoj zajednici, napravimo novi tip odnosa, kao što negujemo i razvijamo odnose i sa drugim akterima. I ovaj strateški dijalog predstavlja značajan korak u tom pravcu. To znači da svaka naša institucija sa svojim pandanom u Sjedinjenim Američkim Državama pravi godišnji plan saradnje, da imamo redovne sastanke, da prosto, koliko je to poruka i prema spolja i prema samoj američkoj administraciji, prema američkom sistemu, se šalje poruka da je Srbija sada zemlja partner. I Sjedinjene Američke Države imaju sa 60-ak država ovakve savezničke, partnerske ili prijateljske odnose, zavisno od ranga. Ali to nas svakako u njihovim knjigama, da tako kažem, u političkom smislu, stavlja u potpuno drugu kategoriju zemalja, u odnosu na onu gde smo do sada bili. Nastavićemo tu temu. Samo, stigla je i najnovija vest, da predlog, mislim da je kongresmenka Klaudija Teni, inače veliki prijatelj Srbije, da je ona predložila da već od februara krene obeležavanje čitavog meseca, da čitav mesec bude obeležen obeležavanjem srpsko-američkog nasleđa, zajedničkog nasleđa. Šta to znači?

Kongresmenka Teni je zaista, kao što ste rekli— Ona je dosta puta dolazila u Srbiju, i zaista je najprijatniji utisak i uvek ostavljala. A i zaista se hrabro ta dama bori kada god treba reći dobru reč za Srbiju u Vašingtonu. Ona je bila jedna od ljudi koje su zagovarali da Sjedinjene Države prekinu strateški dijalog sa Prištinom, što je administracija predsednika Trampa i učinila.

Dakle, ne samo što je administracija predsednika Trampa otvorila strateški dijalog sa Srbijom, administracija predsednika Trampa je suspendovala strateški dijalog Amerike sa vladom u Prištini, i to, između ostalog, upravo i nakon razgovora koje smo imali prošle godine sa državnim sekretarom Markom Rubijom, ukazujući na položaj srpske crkve, hrišćana na Kosovu i Metohiji, nepoštovanje kolektivnih prava Srba i sve drugo što se na Kosovu i Metohiji dešava. I ja sam i prilikom i ove posete govorio o problemima sa kojima se, primera radi, suočava manastir Visoki Dečani, s obzirom na to da sam od strane naše crkve o ovoj situaciji bio do u detalje obavešten. I sada, kada govorimo o tim, nadajmo se, novim odnosima, koji mogu da budu značajno bolji sa Sjedinjenim Američkim Državama, pre svega, kada treba, kada očekujemo konkretne već neke realizaciju ili finalizaciju tih sporazuma, da kažemo, evo ovo su konkretna dostignuća, i da spomenemo i Artemis sporazum, to se mnogi šale daće Srbi da lete u nebo, u svemir, ali to nije naučna fantastika, to može da se desi. Bojane, mi imamo konkretne rezultate već sada.

Dakle, strateški dijalog ne samo što nas je svrstao u kategoriju prijateljskih i partnerskih zemalja u očima američke administracije, samo par dana nakon sastanka u Vašingtonu koji sam imao sa državnim sekretarom SAD Markom Rubijom, prestala je primena tarifa prema Srbiji. To smo i zaboravili.

Zatim, potpisani u Vašingtonu— 0%. Ima li bilo ko u Evropi 0%? Izvinite što vas prekidam.

Dakle, trenutno ne, ali ono što je važno je da razumemo da američka vlada funkcioniše na jedan složen način, da tu postoji niz aktera, da postoji— Ma, moguće daće da poveća i do 10, do 12%, ali trenutno nema niko da ima nulu. Mislim da je to dobar politički signal, koji je, ponavljam, usledio odmah nakon otvaranja strateškog dijaloga. U okviru strateškog dijaloga mi smo potpisali memorandum o razumevanju u oblasti energetike, koji doprinosi našoj energetske bezbednosti, zato što otvara perspektivu izgradnje novih gasnih koridora, pre svega sa zemljama u okruženju, zato što mi ne želimo da dođemo u situaciju da ikada zavisimo od samo jednog izvora snabdevanja energijom.

To ne znači prekid saradnje sa bilo kim od partnera, već znači samo diverzifikaciju opcija.

Sad živimo u opasnom svetu, neki teroristički napad i Srbija ostaje bez gasa.

Zatim, potpisali smo memorandum o razumevanju u oblasti obrazovanja, gde su se naše strane obavezale i posvetile tome da pojačaju broj stipendija za naše naučne radnike i studente za obrazovanje

Datum: 29.07.2026

Medij: Radio Beograd 1

Emisija: U sredi sa Bojanom Bilbijom/Radio Beograd 1

Autori: Redakcija

Teme: Air Serbia

	Početak	Trajanje
Emisija	29.07.2026 17:00:00	90:00
Prilog	29.07.2026 17:00:00	60:25

Naslov: Gost Marko Đurić

u okviru Fulbright programa, što mislim da je opet dobro za jačanje intelektualnih kapaciteta našeg društva.

Mislim da nije nevažno i to što je razgovorima prisustvovao i direktor Centra za razminiranje, koliko god to možda efemerno izgledalo, ali možda naši slušaoci ne znaju da mi imamo još uvek, nažalost, od 1999. godine deo teritorije meren kvadratnim kilometrima na jugu centralne Srbije, koji je još uvek miniran. Dakle, i američka vlada je omogućila donacije da se nastavi ovaj posao.

Kako se kaže, da pokupe svoje bombe, koje su ovde zaboravili. Tako je, ali to ima i svoju političku i simboličku dimenziju. Dakle, jedna želja da se okrenu stranice prošlosti i da se okrenemo ka budućnosti. To je, ako mogu da primetim, to je vrlo slično onoj ideji koja je bila kada je trebalo da se gradi Trampova kula u centru Beograda, pa u okviru toga da američka strana svojim novcem finansira izgradnju jednog memorijala, jednog muzeja žrtava NATO agresije, gdećete veći simbolični korak ka pomirenju, izvinjenju. Da li ste mi dobar šlagvort da kažem nešto što dugo želim da kažem?

Izvolite. A to je da mislim da hajka koja se vodi protiv Nikole Selakovića i optužbe za nepostojeća krivična dela, kako protiv Nikole Selakovića, tako i protiv Slavice Jelače i nekih drugih zvaničnika, nisu ništa drugo nego najogoljenije delovanje protiv državnih i nacionalnih interesa.

I mislim da ono što je Nikola Selaković radio u okviru svog redovnog posla, zalažući se za to da Srbija ne propusti jednu važnu šansu i priliku, u skladu sa zakonom i u skladu sa propisima Republike Srbije, jeste nešto što ne samo da bih uradio i sam, obe ručke, nego nešto što mislim da bi svaki srpski patriota trebalo da uradi. I ne mislim da sebi možemo da dopustimo luksuz da propustimo priliku da sa vodećim ličnostima najuticajnijih zemalja na svetu, u momentu kada se dešava prekretnica u međunarodnim odnosima, mi propustimo priliku da izgradimo vezu i odnose. I sada da neko pokušava da sudi Nikoli Selakoviću ili ljudima koji su radili zajedno sa njim na nečemu što je par excellence srpski nacionalni interes, i ništa drugo nego najobičnija travestija prava, a ideja da se na toj temi pokuša da dovede u pitanje poverenje vladi, dakle, pored svih drugih tema koje postoje otvorene u zemlji o kojima možemo da razgovaramo i raspravljamo, i možda treba da budemo predmet kritika, je ništa drugo nego izrugivanje, pravo izrugivanje ruglu institucija. I to upravo od strane onih koji bi institucije trebali da štite, da predstavljaju i tome slično. Ali moja namera nije ovde da ja kritikujem ili da delim lekcije opoziciji o čemu treba ili ne treba da govore, samo oni neka nastave da rade svoj posao kako su započeli.

To je definitivno u interesu nas koji smo na vlasti, jer ono što rade danas definitivno ih neće dovesti do nekog značajnijeg političkog uspeha. Ali bio bih slobodan ja nešto da primetim, znajući da je vama, zbog pozicije na kojoj se nalazite, nezgodno da o tome govorite. Ali kada govorite o tome da je to najviši interes države Srbije, ja se potpuno sa time slažem, pa eto, samo taj momenat izgradnje tog memorijala žrtava NATO agresije, koji bi gradili Amerikanci, je već samo po sebi ogromno dostignuće i svedočilo bi o jednoj zaista velikoj želji sa američke strane da sa Srbijom gradi bolje i partnerske odnose.

Samo to po sebi bi bilo. Ali ne mogu da se otmem utisku da to što su oni radili rušeći taj projekat, dakle, iza koga stoji predsednik Tramp u ovom ili onom obliku, da je to direktno na štetu interesa Srbije, ali od strane onih kojima smeta uspeh Srbije i kojima smeta uspostavljanje dobrih, boljih, a možda i najboljih jednog dana odnosa sa Sjedinjenim Američkim Državama, jer onda oni, neke druge sile, gube taj ekskluzivitet. I zašto, evo, jaću i to biti slobodan da kažem, gube politički monopol na ovom prostoru. Ja se trudim da veoma biram reči, zato što— Ja znam da vi ne možete da odmetnete— Da govorite kao ja— Između ostalog i zato što ne želim da nam se prošla godina ikada ponovi.

Jer nama je prošle godine pokušano da se razori celo društvo nametanjem sukoba, polarizacije, izazivanjem nereda u zemlji. I ja sam, uzgred budi rečeno, u Vašingtonu i učestvovao na jednoj međunarodnoj konferenciji koju je organizovao sekretar Rubio o političkom nasilju.

I onda su se neki ovde naljutili zato što sam govorio o političkom nasilju koje se dogodilo u Srbiji.

Ja nikada u inostranstvu ne govorim loše o našim političkim neistomišljenicima, protivnicima, i veoma vodim računa o tome. To je, ako hoćete, i pitanje vaspitanja i pristojnosti.

Ali ne bih se zakleo da ne možemo čuti vrlo često iz redova naših političkih protivnika i videti otrovne strelice na račun ne samo vlade Srbije, nego i srpskih institucija generalno.

Te otrovne strelice čujemo i vidimo od njih i u Briselu i na raznim drugim adresama.

Dakle, mi se tako ne ponašamo, ja se tako ne ponašam. Ja i kada učestvujem na konferenciji o političkom nasilju u Srbiji, odnosno o političkom nasilju u svetu, i govorim o onome što se dogodilo prošle godine u Srbiji, ja govorim o najekstremnijim pojavama, dakle, o onome, u govoru sam pomenuo da je došlo do pokušaja nasilnog upada u pojedine institucije. Nisam ulazio detaljnije u okrivljivanje pojedinih individualnih političkih predstavnika ili organizacija, to je, na kraju krajeva, posao za neke druge organe.

Datum: 29.07.2026

Medij: Radio Beograd 1

Emisija: U sredi sa Bojanom Bilbijom/Radio Beograd 1

Autori: Redakcija

Teme: Air Serbia

	Početak	Trajanje
Emisija	29.07.2026 17:00:00	90:00
Prilog	29.07.2026 17:00:00	60:25

Naslov: Gost Marko Đurić

Ali to nije sprečilo pojedine da optuže, je li, i mene i druge predstavnike vlasti, da, je li, zloupotrebljavamo našu poziciju da bismo u inostranstvu nešto radili i tako. Ne, pa da nam napadnu. Srbija je jedna, Srbija je jedna, i mesto za političku borbu između nas treba da bude isključivo u Beogradu, a treba da se stide oni koji idu da se tužakaju i kod Marte Kos i u Brisel svaki dan, a znamo svi ko su, i na druge adrese, i da pokušavaju da predstave Srbiju kao nešto što ona nije, a to je jedna autoritarna, retrogradna, nazadna država.

To šteti svim građanima. Sad, pošto ste pomenuli Brisel, mi vidimo, dakle, dok odnosi zaista jačaju, na zadovoljstvo svih nas, sa Sjedinjenim Američkim Državama, dotle, reklo bi se, da odnosi sa Evropskom unijom ne idu nekom željenom dinamikom. Evo, taj klaster koji je pre pet godina zaslužen i prezaslužen, i ne znam, mislim da je deset puta višurađeno nego što je trebalo za otvaranje simboličnog tog jednog klastera, pa se to nije dogodilo. Koliko je to do Beograda, a koliko do Brisela i drugih evropskih prestonica? Ja sam u šali rekao, nakon otvaranja strateškog dijaloga sa SAD, da je to američki klaster, pošto ovaj evropski, nažalost, nismo otvorili.

Međutim, moram da kažem da je veoma važno što smo mi u poslednjih— Kao da nam je Vašington odjednom otvorio sve klastere, čini mi se. Bukvalno. I to nije loše ni zbog odnosa sa Briselom, zato što mislim da je dobro da se vidi da postoji spremnost za saradnju sa Srbijom na raznim adresama. Isto tako, mislim da je veoma odgovorno i važno što je Srbija ubrzala tok sprovođenja reformi koje su deo evropske agende. Ja, reći ću vam otvoreno, iako možda je popularnije da se, je li, Brisel samo kritikuje, ja smatram da je naš nacionalni interes da budemo za tim stolom, jer okreni obrni, ne samo što je 62% naše ekonomske razmene sa zemljama Evropske unije, 78% sa zemljama unije i regiona, ako to računate, već na svaki način naša bezbednost, životna povezanost je vezana za ovaj kontinent. I odluke se tamo donose sa nama ili bez nas.

Bolje je da budemo akteri i aktivni učesnici u donošenju odluka, nego da budemo samo predmet donošenja odluka.

Videli smo istorijski kako izgleda kada se odluke u Briselu donose bez našeg učešća, to nije dobra ideja da nastavimo. Treba da gledamo na svaki način da dobijemo ravnopravno mesto za tim stolom. Mislim da je dobro što je predsednik Vučić izašao sa predlogom da budemo primljeni prvo u to evropsko tržište jedinstveno i u Šengenski sporazum, zato što to umanjuje količinu izgovora koje mogu imati oni koji su možda skeptičniji prema Srbiji ili prema zemljama regiona, pa kažu: "Kako mi sad da primimo vas pet, šest iz regiona, kad mi već imamo kompleksan suviše mehanizam donošenja odluka? Mora prvo da se završi reforma Evropske unije." Naši građani su protiv, pošto, kao što znamo, ima mnogo evropskih zemalja u kojima su građani skeptični prema prijemu našeg regiona. E, ovako, ako im kažete: "Nećete morati dodatne pare da dajete za to, jer mi pare ne tražimo, mi ne idemo u Brisel da prosimo, već tražimo samo slobodan pristup evropskom tržištu i tražimo slobodan protok roba, ljudi, kapitala i usluga," to je teže da se odbije.

A za nas je to svakako, u stvari, i najznačajniji element tih integracija, zato što smo mi 58% ekonomije regiona. Druga stvar, Srbi žive, ako hoćete, ne samo u zemljama regiona, Srbi žive i u mnogim drugim evropskim zemljama, i u interesu nam je da bez granica možemo da putujemo bilo gde.

Pa Srbi vole da putuju i inače vole da putuju. I volimo da putujemo.

Pa da, evo, pravo da vam kažem, sreća pa se radio Beograd čuje daleko, pa može da nas čuje više ljudi, jer u suprotnom da nas slušaju samo oni koji su u Beogradu, verovatno to ne bi bio preveliki broj ljudi, jer su svi što po svojim selima, što na odmorima izvan naših granica. Čujemo se u celom svetu.

Čujemo se u celom svetu. Dobro, priča o Briselu, to je beskonačna tema, mogli bismo, ali ima još više. Bili smo jedno od putovanja ovih par nedelja, bili smo zajedno u Briselu, gospođa Brnabić, Siniša Mali, ministar Starović i ja. Da lobirate za klaster.

Da lobiramo za klaster. Mislim da je dobro— Da lobirate za klaster koji smo pre pet godina, je Evropska komisija preporučila da se otvori zvanično. A mi moramo i dalje da lobiramo.

Zvuči prilično paradoksalno. Prilično. Ali mislim da smo ostvarili napredak, iako nismo otvorili klaster, ali sada već možemo reći da velika većina zemalja Evropske unije podržava otvaranje tog klastera, što nije bio slučaj ranije. To je malo ono kao da li je čaša polupuna ili poluprazna, ja biram uvek ovaj optimistički pristup. Ponekad se čuju ti glasovi koji vam zameraju da zanemarujete odnose sa Moskvom. Mada svi znamo, pa čak i ja znam, da ste oduvek imali visok ugled u Rusiji. Kako vi objašnjavate?

To je takođe jedan paradoks. Pa ja mislim da, prvo što se mene lično tiče, moja poseta, jedna od prvih poseta nakon stupanja na dužnost, je bila poseta Moskvi. Imao sam— Ali mislim da je najlakše reći: "Jeste, on stalno ide u Vašington, on je sa Amerikancima, on je protiv Rusije." Ali ja mogu da posvedočim da vas tamo izuzetno su ocenili, bar pre nekoliko godina, verujem danas još više.

Datum: 29.07.2026

Medij: Radio Beograd 1

Emisija: U sredi sa Bojanom Bilbijom/Radio Beograd 1

Autori: Redakcija

Teme: Air Serbia

	Početak	Trajanje
Emisija	29.07.2026 17:00:00	90:00
Prilog	29.07.2026 17:00:00	60:25

Naslov: Gost Marko Đurić

Ono što mogu da kažem je da se zaista trudim da izbalansirano vodimo spoljnu politiku.

Nekada je u državnom i nacionalnom interesu da se o nekim stvarima više govori, a nekada je u nacionalnom i državnom interesu da se o nekim stvarima manje govori. Ja pažljivo sagledavam međunarodne okolnosti i ne radim stvari na reklamerski način. Ja vrlo dobro znam šta naš narod misli i oseća, i nisam ni glup ni naivan i u politici od juče. I znam da bi meni politički lično bilo najisplativije da se ogrnem tamo— Ali vi biste trebala lajku, da pevate neku romansu o Rusku.

Ali to nije način na koji ja vodim politiku, već moramo da sagledavamo ono što je državni i nacionalni interes. A državni i nacionalni interes je, između ostalog, i taj što smo u jednom veoma izazovnom vremenu taj odnos sačuvali. Dakle— Kad niko nije.

Kada niko nije. Govorim o ovom našem delu sveta. Apsolutno.

Apsolutno. I to je nešto što mislim daće buduće generacije umeti da cene i da više razumeju kako smo u ovom teškom vremenu prošli između scile i haribde, a ne rušeći neke odnose koji su nam ostavljeni u nasleđe iz prethodnih generacija. A sada, da li smo uvek govorili sve što ljudi vole da čuju? To je nešto što sasvim sigurno nije tako, ali to je prosto teret koji sam spreman da prihvatim. Ali činjenica da i dalje imamo energetska saradnju sa Rusijom na tom najvišem nivou, najpovoljnije cene, mislim da dovoljno govore i umesto reči.

Ne moramo da previše pevamo romanse da bi neke stvari bile jasnije. I za kraj ovog pregleda, ovako po zemljama, po regionima, ostavio sam Izrael. Tu, čini mi se, da ste zaista ostavili veoma dubok trag u odnosima. Vi tečno govorite hebrejski, vi ste tamo išli u školu, vi poznajete tu kulturu, taj narod. Vas tamo cene, uvažavaju veoma. I čini mi se da taj izraelski ili jevrejski ključ otvara mnoge brave u svetu, a da je vama on nekako predat na čuvanje, da vi umete da ga upotrebite. Uz strateško partnerstvo sa Amerikom, mi smo u maju ove godine podigli nivo odnosa sa Izraelom na nivo takođe unapređenog strateškog partnerstva. Ja sam zbog toga i lično zadovoljan.

Mislim da je veliku ulogu u tome imao i dobar lični odnos predsednika Vučića sa premijerom Netanjahuom.

Da budem sasvim iskren, ja sam bio svedok više sastanaka koje su oni imali, i to je zaista jedno poštovanje i poverenje, i to je dobro za ne samo odnose Srbije sa Izraelom, nego i dobro i za odnose Srbije sa nizom drugih značajnih aktera u međunarodnoj zajednici. Istovremeno, i ovde želim da kažem, mi smo imali jednu izbalansiranu poziciju i nismo zanemarili niti umanjili naše odnose sa arapskim svetom. Podsetiću vas na naše odnose sa Emiratima, sa nekim drugim zemljama koje su zaista predmet, ako hoćete, i poštovanja i pomalo i zavisti nekih zemalja iz našeg regiona, uključujući i zemlje sa značajnijom muslimanskom populacijom nego što ima Srbija. Ali sa samim Iranom nismo, ništa bitno narušili. Dakle, mi smo uspeali da u jednom teškom vremenu sačuvamo naša partnerstva. Kad je reč o odnosu sa Izraelom, još i to da kažem, zaista tu postoji jedan lični momenat. Ja sam deo detinjstva nekoliko godina proveo u Izraelu i govorim hebrejski jezik, i da, to jeste možda pomoglo u otvaranju vrata, ali ono što je najznačajnije je da danas naše privrede, dakle, Izrael je zemlja sa najvećim brojem naučnika na hiljadu stanovnika na planeti i najvećim brojem dobitnika Nobelove nagrade, naše privrede upravo u oblasti visokih tehnologija, u oblasti nauke, u tim oblastima gde je za nas to korisno, sarađuju sve više. Uz to, i veliki broj turista iz te zemlje sve više dolazi u našu zemlju, pošto imamo nekoliko i direktnih letova nedeljno.

Tako da, mislim da je to za nas suštinski pozitivno, opet na više načina od onoga što mogu da govorim ja. Ali fascinantne su te izraelske odbrambene tehnologije.

Koliko smo mi sposobni da to sve implementiramo, ili deo, naravno, da implementiramo.

Evo, za naše slušaoce, mislim da je posebno interesantno da smo srpske oružane snage značajno osnažili uvođenjem najsavremenijih izraelskih borbenih sistema. Znači, Izraelci su nama te sisteme stavili na raspolaganje i omogućili da ih kupimo, zahvaljujući poverenju i nivou političkih odnosa koje smo ostvarili. Mi nemamo drugi izvor snabdevanja odakle bismo tako moderne i sofisticirane tehnologije mogli da pribavimo. I jedina smo evropska zemlja koja je pribavila neke od tih sistema. Ja ne mogu o svemu tome opet takođe da govorim, ali nešto od toga ste videli i na paradi koja je bila ovde u Beogradu, u vidu dalekometnih dronova, u vidu pojedinih artiljerijskih i raketnih sistema. Mislite na sada na vojnoj vežbi na Pasuljanskim livadama ili na paradi koja je bila prošle godine? Na paradi koja je bila prošle godine, da.

Da, da, da, to je tačno. A videli smo i sada na vojnoj vežbi. Tako je.

Nešto od toga u akciji. I mislim, to je nešto što povećava ukupne odbrambene, bezbednosne, ali i političke kapacitete naše zemlje. Dakle, snažne oružane snage Srbije, a znamo koliko je predsednik Vučić i kao neko ko je obavljao dužnost ministra odbrane u jednom periodu, ali i druge kolege koje su obavljale

Datum: 29.07.2026

Medij: Radio Beograd 1

Emisija: U sredi sa Bojanom Bilbijom/Radio Beograd 1

Autori: Redakcija

Teme: Air Serbia

	Početak	Trajanje
Emisija	29.07.2026 17:00:00	90:00
Prilog	29.07.2026 17:00:00	60:25

Naslov: Gost Marko Đurić

važne dužnosti u vojsci i Ministarstvu odbrane, koliko su rezultata ostvarili u ovom periodu na jačanju naših oružanih snaga, opet kao instrumenta mira. Tako je.

I sada, kada govorimo o miru, počeli smo malo da pričamo o Kosovu i Metohiji.

Vi ste dugo godina bili direktor kancelarije za Kosovo i Metohiju, i tu ste zaista— Oko osam i po godina.

To u stvari ispada, sticajem okolnosti, to je najduži period da se neko bavio na rukovodećem mestu zaduženom za Kosovo i Metohiju od 1945, od osnivanja autonomne oblasti Kim.

I sada, vidite, taj jedan paradoks. Od svih tih osam i po godina, mi znamo koliko je novih zgrada tamouradeno, baš u vaše vreme, ili ste vi započeli, pa posle gospodin Petković završio.

Nove škole, uvećana primanja naših ljudi, stabilizovan generalno jedan i materijalni, ali i ukupni položaj preostalog srpskog življa. Koliko ste se borili na diplomatskom planu?

Sećamo se u, beše li to Haradinajeva vlada, kada su vas hapsili, kada su vas vukli na najmogući, najviše ponižavajući način, kroz ulice Prištine, ne bi li tako pokušali državu Srbiju da ponize, ali vi ste se zaista držali junački i u toj situaciji. Mislím da su vas i tukli, ako se dobro sećam. A šta, podsetite nas, kako su vas tukli?

Hvala vam na tim rečima. Ja sam zaista ponosan na period svoje službe na Kosovu i Metohiji i— Pitanje još nisam postavio, samo bi uvod, a vremena polako ističe. Ali podsetite nas kako su vas tukli.

Pa to je bilo, mi smo imali jedan okrugli sto u Kosovskoj Mitrovici, u okviru, ako se sećate, tada je bio aktuelan onaj unutrašnji dijalog o Kosovu i Metohiji, da bismo izgradili bolje našu slogu vezanu za dalje pregovore između Beograda i Prištine. I ja sam u okviru toga, i u okviru redovnih svojih aktivnosti, najavio svoj odlazak u Kosovsku Mitrovicu. To je bilo jednog ponedeljka, bio je to 28.

mart 2018. godine. U četvrtak pre toga, ili petak, imali smo u Briselu razgovore na kojima smo učestvovali predsednik Vučić i ja, sa predstavnicima Prištine, bila je tu i gospođa Mogherini. Ja sam tada najavio daću otići u Kosovsku Mitrovicu na razgovore.

Međutim, kada sam poslao najavu u subotu, u skladu sa rokovima predviđenim sporazumima daću doći, Priština je poslala odluku o zabrani mog odlaska tamo. E sad, ja nisam neko ko je imao pravo da u ime države Srbije prihvati da Priština nametne sebi pravo da može da zabrani na taj način zvaničnicima Srbije, koji u skladu sa sporazumom najavljuju dolazak, da tamo i odu. I ja sam odlučio— Da, da, sporazum ne traži odobrenje, vi samo obaveštavate. Tako je.

Ja sam ih obavestio. I ja sam odlučio da odem, iako je bilo jasno da oni ne žele moje prisustvo tamo. U svakom slučaju, ono što je usledilo je slanje— To je taj duši vazduh, sad— Ono što je usledilo je slanje, da, oni su poslali više stotina pripadnika— U toj sali, vas su vezali u lance i vodili vas i tukli su vas u onom kombiju, u onoj marici, je li tako bilo?

Jeste. Pa bilo je. Ja ne volim toga, iskreno rečeno, ni da se prisećam, niti sam neko ko voli da politički kapitalizuje na takvim stvarima, tako da ni ne pričam javno.

Ovo je možda tek drugi ili treći put da ikada pominjem. Niko vas često i ne pita o tome.

I hvala vam na tom pitanju. Iskreno rečeno, koliko god ne voleo da se prisećam, ali evo, rećiću da zaista je to bilo užasno u tom oklopnom vozilu, užasno neprofesionalno, pretnje nožem, nož pod grlom, puška u rebrima, uvrede. Zna te, držali su me za kosu i pravili su selfije.

Udarali, vređali i tako dalje. Da nije bilo intervencije u tom trenutku Beograda i međunarodne zajednice, moram da kažem, predsednik Vučić je izvršio ogroman pritisak u tom trenutku da budem oslobođen i da se te snage povuku. Niti bi se te snage ROS-a povukle u tom trenutku, niti bih ja bio oslobođen. Eto, to je ono što mogu da kažem. Međutim, ono što je usledilo, to je teror i hapšenja prema Srbima, od kojih su desetine i dalje u zatvorima.

Tako da ta moja mala epizoda, i zato ne volim o njoj ni da govorim, ta moja mala epizoda je irelevantna u suštini u poređenju sa činjenicom da mi i danas imamo desetine političkih zatvorenika tamo, koji nisu pušteni posle jednog dana, koji nisu pušteni posle jedne neprijatne epizode. Njima je život pretvoren u pakao.

Dakle, reč je o ljudima koji su optuženi za najteža krivična dela, koji su označeni kao teroristi.

I naravno, ja nastojim da u diplomatskim kontaktima danas uradim šta god mogu da unapredim, popravim njihov položaj. I sigurno da sveobuhvatne normalizacije odnosa ne može biti dok politički zatvorenici ne budu oslobođeni. I poslednje, u jednoj rečenici.

Mnogi od tih ljudi koji sad proživljavaju tamo pakao, a kao i vi, oni su samo tražili formiranje zajednice srpskih opština. Verujete li daće jednoga dana Srbi na Kosovu i Metohiji imati svoje opštine i daće živeti slobodno? 2012. godine, nakon pobede predsednika Nikolića, u spoljnopolitičkom timu na Andrićevom vencu, razmišljali smo o tome na koji način najbolje da se platforma za pregovore Srbije profiliše. Tu se

Datum: 29.07.2026

Medij: Radio Beograd 1

Emisija: U sredu sa Bojanom Bilbijom/Radio Beograd 1

Autori: Redakcija

Teme: Air Serbia

	Početak	Trajanje
Emisija	29.07.2026 17:00:00	90:00
Prilog	29.07.2026 17:00:00	60:25

Naslov: Gost Marko Đurić

iskristalisala ideja o zajednici srpskih opština kao jednom međukoraku koji bi osigurao kolektivna politička, ekonomska i druga prava Srba. Ja sam i dalje neko ko veruje da bi ovo za naše ljude bilo veoma korisno, veoma dobro. Mislim da je vrlo značajno što smo uspeali da izborimo da to uđe u sve sporazume. I više od toga, to je nešto što je ratifikovano dvotrećinskom većinom u parlamentu u Prištini, pošto je deo Briselskog sporazuma, i mislim da mi moramo da nastavimo na insistiranju da to bude sprovedeno. Nema povlačenja, nema odustajanja od borbe za kolektivna prava našeg naroda na Kosovu i Metohiji, za zaštitu naše crkve, naših manastira, jer to je, na kraju krajeva, i ono što je najvažnije za svaku zajednicu, to je odgovor na pitanje ko smo mi. Za nas, za Srbe, odgovor na pitanje ko smo mi leži upravo na Kosovu i Metohiji. Hvala.

Mislim da je ovo odlična poruka za kraj razgovora. Bio je ovo razgovor sa šefom srpske diplomatije Markom Đurićem, a ja vas ponovo čekam u sredu sa Bojanom Bilbijem.

Hvala na pozivu. Super.

